

много на учениците си; но игрите страшно заприщавалъ.

— Кой е взалъ тия мухи? извикалъ учительтъ.

Сичките ученици мълчеле, човъркале носовете си, хапале езиците си и устните си и подсмърчале.

— Живи ща да ви одера, извикалъ учительтъ, ако ми не кажете кой е взалъ мухите. . . . Нарѣдъ синца ви ща да бия на хвалага. . . .

Ничо са исправилъ предъ учительтъ и извикалъ съ своятъ овчи гласъ:

— Учителю, азъ видѣхъ, че Маринъ Нешинъ пусна петъ мухи. . . .

Разбира са, че Маринъ билъ битъ.

Учениците твърде добре знаеле, че мухите биле хванати и четисани отъ Кънча Недйова, а не отъ Марина, и отъ това време тие още повече възненавидиле Нича. — „Предателъ, Юда Искаротски!“ говорили тие. По-